

بیانیه

فلسطین: ضرورت اعزام یک نیروی حایل بین المللی، هرچه زودتر!

مذاکرات جدید موسوم به «نقشه راه» که به کمک هیأت چارجانبه (کوارتت) مطرح شد پیش از آنکه آغاز گردد، پیش چشم همگان پرورده اش بسته شد و در حالی که اعضای این هیأت (ایالات متحده، اتحادیه اروپا، روسیه و ملل متحد) پیشنهاد کرده بودند که مذاکرات بدون هیچ شرط قبلی آغاز شود حکومت اسرائیل کوشید قید و شرط های خود را بر آن تحمیل نماید.

این امر یک بار دیگر استراتژی اسرائیل را نشان می دهد که نه تنها در جست و جوی صلح نیست، بلکه تسخیر و استیلا بی طیبی و مستمری را دنبال می کند که از طریق گسترش مستعمرات [مجمع های مهاجر نشین یهودی] بی وقفه از سرزمین فلسطین می جود و می کاهد. علاوه بر این، دولت اسرائیل از طریق کشیدن «دیوار» به نوع جدیدی از الحاق دست زده است که اگر متوقف نشود بخش مهمی از ساحل غربی را به خود ملحق خواهد ساخت.

ما استدلال حکومت شارون را که می گوید کشیدن این «دیوار» به منظور جلوگیری از سوء قصد های انتحاری ست مردود می دانیم، هرچند این نوع عملیات برای ما بسیار متأثر کننده است. واقعیت این است که استراتژی اسرائیل هدف خود را نابودی جامعه فلسطین قرار داده است. همین استراتژی ست که شرایط تروریسم ناشی از نومیادی را بی وقفه باز تولید می کند.

هراس ما امروز از اقدامی ست مبتنی بر فرار به جلو. ما به ویژه از این بسیار بیم داریم که مبادا از بین راه حل هایی که حکومت اسرائیل بررسی می کند این را برگزیند که در جهت ایجاد اسرائیل بزرگ اخراج فلسطینی ها از سرزمین شان را تکمیل کند. اخراج (نفی بلد) تدریجی از طریق برقراری موانع روز افزون در عبور و مرور، در سیر زندگی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی مردمی که در دام مناطق نظامی شده گرفتار آمده اند و نیز ادامه کشیدن «دیوار» ممکن است در لحظه ای بحرانی، اخراجی هرچه خشونت بار تر در پی داشته باشد، اخراجی آکنده از تخریب و کشتارهای دستجمعی حتی وخیم تر از آنچه در جنین و نابلس اتفاق افتاده است.

بدین دلیل است که باید بدون تأخیر و بی هیچ شرط قبلی، مذاکراتی که هیأت چهارجانبه پیشنهاد کرده است آغاز گردد و مسؤلیت این تصمیم عمدتاً به عهده آمریکا ست که هیچ کس نمی تواند نفوذ آن را بر اسرائیل نادیده بگیرد.

به هر حال، اینکه یک قدرت اشغالگر کنوانسیون ژنوا را که مبنی بر حمایت از غیر نظامیان است به نحوی بی حد و صریحاً نقض می کند به ملل متحد امکان می دهد که درباره اقدامات مربوط به حفاظت از غیر نظامیان تحت ستم تصمیم بگیرد.

بنا بر این، ما از حکومت فرانسه، اتحادیه اروپا و ملل متحد می خواهیم که بر حکومت شارون فشارهای سیاسی و اقتصادی وارد آورند و او را وادارند از سیاستی که راه را در فلسطین اشغالی برای شهادت طلبی های هرچه بیشتر باز می گذارد دست بکشند و در طول «خط سبز» [مرز سال ۱۳۶۷ بین اسرائیل و ساحل غربی-غزه-قدس شرقی] مکانیسمی برقرار گردد که از غیر نظامیان فلسطینی به نحوی مؤثر محافظت شود.

دست روی دست گذاردن شریک جرم شدن است.

امضاء ها:

اتی ین بالیبار، نیکول برنهایم، الکساندر بیلو، اولیویا الیاس، استفان هسل، الن ژوکس، هانری کورن، ژیل مانسه رون، پی یر نیکو دم، مادلن ریبریو، ابراهام سیگال، ژرالدین سوردو، ماری نوئل تیبو و پی یر-ویدال ناکه: همگی اعضای انجمن Trop c'est trop! (دیگر بس است) هستند.

این موضع گیری در لوموند ۲۳ اکتبر چاپ شده است.